USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 5**, se sídlem Legerova 7, Praha 2, ve věci nezákonného zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2017, čj. 6 A 77/2017-4,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou u městského soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem, který měl spočívat ve vydání a nepřezkoumatelnosti rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 5 na rok 2015. Městský soud žalobu odmítl usnesením uvedeným v záhlaví pro opožděnost. Proti tomuto usnesení žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní podává blanketní kasační stížnost. Současně žádá o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků.

[2] Kasační stížnost je nepřípustná, a to z následujících důvodů.

[3] V usnesení ze dne 13. 11. 2014, čj. 10 As 226/2014-16, NSS dovodil, že v případě sériových podání označených jako kasační stížnost, které s ohledem na všechny okolnosti nesměřují k vydání rozhodnutí ve věci samé, ale naopak směřují jen k vydávání procesních rozhodnutí, která stěžovateli nic nepřinášejí, jde o zjevné zneužití práva podat kasační stížnost. Taková podání jsou proto nepřípustná a musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je *početnost, sériovost a stereotypnost* sporů vedených stěžovatelem, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů (srov. usnesení NSS ze dne 3. 6. 2014, čj. 8 As 77/2014-9). Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, rozhodnutí o nepřijatelnosti ze dne 13. 11. 2012, stížnosti č. 980/12 a 18385/12).

[4] To je i případ stěžovatele. Stěžovatel se na soudy dlouhodobě obrací množstvím sériových podání obdobného či totožného obsahu, včetně žádostí o osvobození od

soudních poplatků a o ustanovení zástupce, která jsou zjevně neúspěšná, např. pro opožděnost, nebo proto, že vůbec nespadají do pravomoci soudů ve správním soudnictví, přestože byl v minulosti ze strany soudů o tom nesčetněkrát poučen. I přesto je opakovaně činí a odmítá adekvátně reagovat na případné výzvy soudu k odstranění vad předložených podání nebo k doložení splnění podmínek řízení. Stěžovatel zpochybňuje prakticky všechna rozhodnutí nižších soudů téměř ihned po jejich vydání vždy blanketním podáním, aniž by kdy alespoň laicky věcně argumentoval, přestože k dnešnímu dni jen NSS eviduje celkem 273 podání stěžovatele.

[5] Nově, což je i případ v této věci, stěžovatel zahlcuje soudy svými zcela šablonovitými podáními, kterými opět bez jakékoliv alespoň základní argumentace požaduje ochranu před nezákonným zásahem Krajského soudu v Praze, Městského soudu v Praze a prakticky všech soudů v jeho obvodu, či Vrchního soudu v Praze. Nezákonné zásahy mají spočívat ve vydání rozvrhů práce uvedených soudů, a to i do minulosti, a v případě některých soudů i opakovaně za stejný rok, např. napadení rozvrhu práce Krajského soudu v Praze za rok 2015. Poté, co mu krajský soud, resp. městský soud uvedená podání odmítne převážně z důvodu opožděnosti, pokračuje stěžovatel tak, že jedním blanketním a šablonovitým podáním označeným jako kasační stížnost napadne najednou několik takto vydaných rozhodnutí, včetně dřívějších rozhodnutí NSS (jen namátkou lze uvést řízení, která ve věcech rozvrhů práce vede NSS pod sp. zn. 1 As 181/2017, 1 As 166/2017, 1 As 165/2017, 1 As 150/2017, 1 As 140/2017, 1 As 128/2017, 2 As 137/2017 atd.), aniž by naprostá většina z nich mohla obsahově přinést pro stěžovatele cokoliv věcně významného.

[6] Stěžovatel navíc v poslední době zachází ve svých podáních tak daleko, že se vůči příslušným soudcům nezdráhá ani použití hrubě urážlivého jazyka. V tomto ohledu má NSS za to, že stěžovatelova argumentace přesáhla meze běžné kritiky, třebas nepatřičné, a dosáhla úrovně pohrdání soudem, za které může soud uložit pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč (§ 44 s. ř. s.). Popsané chování stěžovatele je i z těchto důvodu rozporné s účelem práva podat kasační stížnost (srov. v podstatě shodnou argumentaci v rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva *Řehák proti České republice*, rozhodnutí o nepřijatelnosti ze dne 18. 5. 2004, stížnost č. 67208/01).

[7] Soudy, včetně NSS, které jsou ústavně povolány k ochraně práv, nemohou opakovaně akceptovat procesní aktivity stěžovatele jen proto, aby formálním naplněním litery zákona vydávaly zbytečná rozhodnutí. NSS si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje toto právo, však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS).

[8] Z výše uvedených důvodů neumožňuje podaná kasační stížnost věcný přezkum napadeného usnesení městského soudu. NSS zdůrazňuje výjimečnost nynějšího postupu, který je však opodstatněn naprosto výjimečnými okolnostmi, za kterých stěžovatel dlouhodobě přistupuje k soudnímu řízení správnímu.

[9] Vzhledem k nepřípustnosti kasační stížnosti nerozhodoval soud ani o žádostech o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků, neboť v případě nepřípustnosti kasační stížnosti nelze v řízení jakkoliv pokračovat.

[10] NSS kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. V takovém případě nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu